

Motorbranchens arbejdsgivere har sagt det samme, og den enkelte bilimportør har sagt, at det bliver en katastrofe.

Vi fik i Skatteudvalget i går sendt en hilsen fra en af landets største bilforhandlere, Sand Jensen i Silkeborg, som bekræftede vore aller- værste anelser. Han viser med en graf, at der i februar og marts blev solgt 27 af de biler, der er omfattet af denne grusomme lovgivning, og i maj har solget været to biler. Det er altså et fald på 90 pct., som bekræfter, at naturligvis vil ingen erhvervsleder være med til at betale dette kolossale beløb på omkring et par hundrede tusinde kroner for at køre rundt i en firmabil, som han formentlig kun kører 7.000-8.000 km privatkørsel i, for resten kører han jo for sin virksomhed. Han skal betale mellem 10 kr. og 20 kr. pr. km privatkørsel, så det er langt, langt billigere at køre i taxa.

Det er ren misundelsespolitik, og jeg synes ikke, det klæder Socialdemokratiet. Men jeg forstår godt, at Enhedslisten har den filosofiske opfattelse, at sådan skal samfundet være; alle skal være endnu mere lige, end de er i dag.

Og hvad er konsekvenserne? Ja, konsekvenserne er, at nogle vil anskaffe sig en chauffør, og det er da udmærket, for det giver lidt beskæftigelse. Men at ansætte en chauffør er ikke rigtig dansk kultur, så langt de fleste vil købe en eller anden vesttysk pram, som formentlig ikke er i nær så god stand som de miljøvenlige biler, vi ellers kører i i Danmark. Det vil alt sammen betyde, også hvis man som alternativ anskaffer en mindre bil, at provenuet af registreringsafgifterne vil falde virkelig dramatisk, og med det kendskab, vi har til regeringen, vil det jo igen betyde, at pengene skal ind på en anden måde. Jeg spørger skatteministeren: Hvem skal betale det her? Der er jo andre, der kommer til at betale for det, for skatteministeren accepterer selvfølgelig ikke færre penge i kassen.

Endelig er det en meget urimelig situation, man sætter bilbranchen i. De bilforhandlere, som typisk ligger inde med et lager på mellem 10 og 30 biler af denne slags, som nu bliver usælgelige, hvad skal de gøre med dem? De kan simpelt hen ikke sælge dem. Sand Jensen bekræfter det jo, når han viser, at der kun er solgt to i maj, altså 90 pct. mindre end det salg, der plejer at være. Disse forhandlere kan ikke sælge bilerne, og de kan heller ikke levere dem

tilbage til udlandet, så de får altså en ganske gevaldig øretæve – alt sammen for at tilfredsstille Enhedslistens gammelkommunistiske ideologiske opfattelse.

Jeg forstår virkelig godt, at hr. Frank Aaen sidder med et pragtfuldt smil om munden, for det er en kæmpesejr for ham, at han har lokket skatteministeren ned i dyndet i denne sag. Tillykke med det, hr. Frank Aaen, det er flot gjort!

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg kan fuldt ud bekræfte, at Enhedslisten går ind for mere lighed i samfundet, end tilfældet er i dag. Jeg kan også bekræfte, at Enhedslisten går ind for, at en udbetalt løn skal beskattes på samme måde, uanset om lønnen udbetales i kontanter eller i naturalier.

Jeg troede i virkeligheden også, det var i overensstemmelse med almindelige liberalistiske principper, men det er det åbenbart ikke. At man så synes, at det er noget særlig gammelkommunistisk at gå ind for lighed og lighed i skattesystemet, ja, det siger måske mere noget om afsenderen, end det siger noget om den, det er henvendt til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Ud fra det, man hørte hr. Flemming Hansen sige, skulle man tro, at nu var der altså nogle, der virkelig blev uretfærdigt behandlet; nogle mennesker, som havde et økonomisk behov og sådan noget, dem ramte man virkelig hårdt.

Det eneste, der sker, vil jeg sige til hr. Flemming Hansen, er jo sådan set en ligestilling i forhold til andre; det er de samme procenter i forhold til andre. Det er det, det drejer sig om. Det, der var tilfældet før, og sådan som det er i øjeblikket, er, at der er nogle mennesker, der har en begunstigelse, som er urimelig i forhold til andre. Og hvem betaler det? Ja, det gør de andre. Andet er der ikke i det.

Sådan er det, hver eneste gang vi laver sådan noget for skabe større lighed omkring de her ting, så kaldes det misundelse. Det har overhovedet ikke noget med misundelse at gøre; det er et spørgsmål om, at der skal være retfærdighed i skattesystemet med hensyn til, at man skal betale ligeligt i forhold til de indtægter og gode, man har.